

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 441. ^{Eerst} nog even het laatste stuk dat Miles Davis speelde voor Prestige, ^{bij de} tweede van die marathon-sessions als een soort afkoop voor zijn overgang naar Columbia. 26 oktober 1956 deed hij met zijn kwintet in de Hackensack, New Jersey-studio van Rudy van Gelder achter elkaar twaalf stukken, waarbij ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ Thelonious Monk's ^{halloed} "Round midnight" dat ^{sign} in aflevering 339 zat, ~~XXXXXXXXXXXX~~ ^{about} stukken werden in medium of up-tempo gespeeld. Want ook het laatste was een ballad, en tenor-saxofonist John Coltrane deed daarin niet mee. Dus alleen Red Garland-piano, Paul Chambers-bas, Philly Joe Jones-drums. Deze Richard Rodgers song zou van '63 tot '65 vast op het Miles Davis-repertoire staan - met de Harmon-mute: "My funny Valentine".

CD
cookin'

Miles Davis Quintet: My funny Valentine (Richard Rodgers)
1 - 5:59 - OJCCD-128-2

"My funny Valentine" - eind van het Miles Davis-Prestige tijdperk, Hackensack, New Jersey, bij Rudy van Gelder, 26 oktober 1956. Miles Davis-trompet, Red Garland-piano, Paul Chambers-bas, ~~Philly~~ Joe Jones-drums. Geen John Coltrane.

Met het kwintet had Davis ^{al} wat kleine sessions voor Columbia gedaan, de maatschappij die hem een exclusief en vooral ook lucratief contract gegeven had, via producer George Avakian. Een merkwaardige man, groot kenner van jazz van voor 1930, zijn eerste projecten bij Columbia waren fraaie her-uitgaven van het complete Bessie Smith oeuvre, Charlie Christian met Benny Goodman waarbij hij modernere geluiden in-dubde, Louis Armstrong-W.C.Handy en Fats Waller LP's liet maken, en met Buck Clayton jam-sessions in de studio deed waarbij totaal verschillende ritme-secties met trucs aan elkaar geplakt werden. Avakian was de man die Dave Brubeck naar Columbia haalde, een miljoenen-succes, op die reputatie contracteerde hij Miles Davis. ^{wel} Maar wat men ook ten nadele van Avakian kan zeggen, hij kende de Birth of the Cool Band van Davis. Die ontstond in 1948 in de kelder van arrangeur Gil Evans, naast een Chinese wasserij waar arme, talentvolle en avontuurlijke musici kind aan huis waren. Miles Davis, John Lewis, John Carisi, Gerry Mulligan, George Russell. Die allemaal nog aardig terecht zijn gekomen. George Avakian stelde Davis voor weer iets met Gil Evans te gaan doen - Davis had in oktober '56 aan twee koperblazers-projecten van respectievelijk John Lewis en J.J.Johnson

meegewerkt, was daar zeer van gecharmeerd, maar speelde er zo weinig bij dat ik die sessions heb overgeslagen. Mei 1957 hadden Miles Davis, 31 jaar oud, en Ian Ernest Gilmore Green, zich noemend Gil Evans, 45 jaar oud, de zaak georganiseerd. Er was een groot ~~e~~ studio-orkest, een soort verlengde van de Birth of the Cool Band, en Gil Evans bleek nog zeer vast te zitten aan zijn werk voor ~~de~~ ^{het} Claude Thornhill Orchestra, eind jaren dertig/begin jaren veertig: traag bewegende mooie klanken, een schone somberte ~~e~~ op een enkele uitzondering na. De tien stukken werden in vier sessions gedaan. Vanwege de eigentijdse ritmische opvatting van Evans en Davis, ^{door} waar de studio-musici, ondanks hun jazz-afkomst, grote moeite mee hadden, ook de fysieke eisen die gesteld werden ~~door~~ ^{vanwege} de vaak langzame tempi. Het geheel werd als suite gepland, althans aan elkaar geplakt, en dat moet een idee van Avakian zijn geweest, die, zoals ik zei, ontzettend graag met tapes knoeide. De muziek uit de 'Miles Ahead'-session voor Columbia in NYC, mei 1957, hoort u dus niet chronologisch, maar zoals geconci piëerd door Miles Davis en Gil Evans, mogelijk bedacht door Avakian. ~~P~~ Ik geef u de bezettingen na de muziek, na de vijf stukken die ik nu nog kan laten horen.

No. 1: Springsville van John Carisi die "Israel" had geschreven voor de Birth of the Cool Band. Dan "The maids of Cadiz" van Leon Delibes, en het stuk dat Dave Brubeck maakte ter ere van Edward Kennedy Ellington: "The Duke". Vooral "My ship" van Kurt Weill doet sterk denken aan Evans' arrangementen voor Claude Thornhill, volgt tenslotte het stuk dat de naam gaf aan de LP - u hoort trouwen de CD-versie op CBS- "Miles Ahead", team-work van Gil Evans en Miles Davis.

CD
miles
ahead

Miles Davis with Orchestra under the direction of Gil Evans.
CBS 46D6D6-2

- 1- 3:16 - Springsville (John Carisi)
- 2- 3:44 - The Maids of Cadiz (Delibes, PD.)
- 3- 3:40 - The Duke (Dave Brubeck)
- 4- 4:24 - My Ship (Kurt Weill)
- 5- 3:27 - Miles Ahead (Miles Davis, Gil Evans)

Miles Ahead - Miles Davis with Orchestra under the direction of Gil Evans - zo heet het officiëel, ^{in Stereo} Mei 1957 in NYC door Columbia opgenomen. "Springsville" - de 23-ste, "The maids of Cadiz" en "The Duke" op de 6e, ~~en~~ ^{en} "My ship" ~~en~~ het titelstuk van 't album, "Miles Ahead", de 10e. Miles Davis, naar mijn gevoel in deze omgeving toch niet echt op zijn gemak, speelde bugel, dit is het orkest waarvoor Gil Evans de muziek arrangeerde.

*En, dit
is in
Stereo.*

Ernie Royal, Louis Mucci, Bernie Glow, John Carisi, Taft Jordan-trompetten. Jimmy Cleveland, Frank Rehak, Joe Bennett-trombones, met op 6 mei bastrombonist Tom Mitchell erbij.

Willie Ruff en Tony Miranda-hoorns, Jim Buffington voor Miranda op 23 mei. Bill Barber-tuba.

Lee Konitz-altsaxofoon, Romeo Penque en Sid Cooper-fluit en klarinet, Danny Barker-basklarinet.

Paul Chambers-bas, Art Taylor-drums.

Volgende keer de resterende zes stukken uit 'Miles Ahead' - Dit was NOS Jazz Geschiedenis 441, MdR.

NA ~~182~~ 573

mont 27.04.89
30:38

0 0 0 0 0

*) dat is over twee weken, zondag 25 juni, omdat dit programma volgende week vervalt.